

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

בפני כב' השופט אילן דפדי, סגן נשיא

תובע בני סלע

נגד

נתבעים

1. ידיעות אחרונות

2. שוש מולא

ע"י עו"ד ירון חנין

3. אורית חיון

ע"י עו"ד אלי הלם

פסק דין

1
2 .1 לפני תביעה לתשלום פיצויים כספיים בעקבות פרסום כתבה עיתונאית במוסף "7 ימים"
3 של העיתון ידיעות אחרונות ביום 22.12.2006, אשר לטענת התובע פגעה בפרטיותו ובשמו
4 הטוב.

5
6 .2 התובע הוא אסיר אשר נשפט לשנות מאסר רבות בגין ביצוע מעשי אונס.

7
8 .3 התביעה הוגשה נגד 3 נתבעים: העיתון ידיעות אחרונות, הכתבת שוש מולא ועורכת הדין
9 אורית חיון אשר ייצגה את התובע באותה עת.

10

11

טענות התובע הרלוונטיות בתמצית

12

13 .4 התובע טען כי בכתבה שהוכתרה כ"גרסת האנס הסדרתי", צוין כי מדובר בכתבה בלעדית.
14 בכותרת משנית נכתב שהאסיר בני סלע שאינו משתף פעולה עם חוקרי המשטרה עונה
15 לשאלות "7 ימים" ובמסגרת תשובותיו מתוודה לראשונה. בכתבה הוכנסו אמרות שכביכול
16 נאמרו על ידו בריאיון ישיר עם הכתבת. אמרות אלה הופיעו כשהן תחומות בגרשיים, כך
17 שניתן להבין כי מדובר בציטוטים מדבריו. לדבריו, הכתבת הפליגה בדמיונה וכתבה על
18 מחשבות המתיימרות להיות שלו. כדוגמא הוא הביא את הציטוטים הבאים: "היו כמה
19 מקרים שרציתי להשיג אותן, אבל עצרתי את עצמי". או "הרעיון לברוח נולד אצלי אחרי
20 שראיתי פעם אחר פעם את הרשלנות של שוטרי הליווי, רציתי לממש את הפנטזיה. דבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

- 1 שהסתובב לי כל הזמן בראש, אבל האמת שבאותו בוקר דווקא לא תיכננתי להימלט...".
- 2 התובע טען כי מדובר בפנטזיות של הכתבת, כי לא שוחח עמה ולא התראיין אצלה.
- 3
- 4 .5. לטענת התובע, מעשיהם של העיתון ושל הכתבת נעשו תוך הפרת חובה חקוקה של חוק
- 5 הגנת הפרטיות ובמיוחד של סעיף 2(6) לחוק הקובע שפגיעה בפרטיות היא שימוש בשם
- 6 אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו לשם רווח.
- 7
- 8 .6. עוד טען התובע כי הפרסום הוא בניגוד לחוק איסור לשון הרע. התובע הפנה לסעיף 20 לחוק
- 9 הקובע שחוק זה אינו בא להתיר פרסום האסור על פי דין אחר. לדבריו הביטוי "שמירת
- 10 דינים" הקבוע בסעיף, כולל בתוכו את כל הפסיקות וההלכות שנקבעו על ידי הערכאות
- 11 השונות של בתי המשפט ובמיוחד של בית המשפט העליון וכן כל דין וחוק שהתובע לא
- 12 הצליח לציין במפורש. לטענתו, בהיותו אסיר הוא מוגבל בגישה למקורות ולפיכך לבית
- 13 המשפט טבועה הזכות ואולי אף חובה על פי חוק בתי המשפט לפעול בהתאם לדיני היושר
- 14 למען עשיית דין הוגן וצודק לנוכח היותו של התובע בלתי מיוצג והיאלצותו לפעול בכוחות
- 15 עצמו מול גוף כל כך עצום, כך בלשונו, כמו עיתון ידיעות אחרונות.
- 16
- 17 .7. עוד טען התובע, כי בהתאם לפקודת הנזיקין ובמיוחד הוראות סעיפים 35, 36 ו-41 לפקודה
- 18 במעשיהם של הנתבעים הייתה רשלנות. לטענתו, על הכתבת ועורך העיתון היה לבחון היטב
- 19 את המקור הטוען לקיומן של תשובות התובע לשאלות הנתבעים. רשלנות זו הביאה לפרסום
- 20 כתבה שנחזית להיות ראיון עם התובע והיא מהווה עוולה.
- 21
- 22 .8. בנוסף, על פי סעיפים 56 – 58 לפקודת הנזיקין יש במעשיהם של הנתבעים תרמית ושקר,
- 23 שכן בכתבה יש תיאורים המתיימרים להיות של אדם היושב בתוך תאו של התובע ורואה
- 24 אותו.
- 25
- 26 .9. התובע הוסיף שבשירות בתי הסוהר כעסו מאוד על פרסום הכתבה ולכן הגבילו והצרו את
- 27 צעדיו, מנעו ממנו עיתונים יומיים ואפשרו מפגשים עם עורכי דין ועם אמו רק כאשר בינו
- 28 לבינם יש מחיצה. בנסיבות אלה, הוא לא יכול היה לחבק את אמו שבאה לבקרו בתקופה
- 29 כה קשה עבורו בה ניתקו אותו משיחות טלפון. האמור לעיל, הוביל את התובע למצבים
- 30 נפשיים קשים וגרם לו לעוגמת נפש רבה.
- 31
- 32 .10. התובע פנה לטענתו אל הנתבעות 1 ו-2 בדרישה לפרסם התנצלות אך לא נענה.
- 33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

11. התובע אף טען כי נתבעת 3 ועורך דין נוסף בשם צפריר יגור שפעל בשיתוף עמה פברקו תשובות שנחזו להיות שלו כשכל מטרתם לקדם את משרד עורכי הדין שלהם. לדבריו, לאחר התעמקות בכתבה, גילה פרטים שונים אותם הוא גילה רק לנתבעת 3, בעת שהציגה עצמה כמי שנשלחה מטעם אמו לצורך ייצוגו בתביעה אזרחית על הפגיעה בזכויותיו כאדם. לטענתו, היא ביצעה כלפיו תרמית כשאספה עליו פרטים אותם מסרה לכתבת ולעיתון. הפעולות של הנתבעת 3 מהוות עבירה אתית בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, הפרת חובה חקוקה על פי פקודת הנזיקין, הפרת חוזה והפרת חיסיון עורך דין לקוח.

12. בכתב התביעה תיאר התובע את התלונות שהפנה למועצת העיתונות, ללשכת עורכי הדין ולגורמים נוספים. לדבריו, נתגלתה לו תמונה עגומה והתחוור לו כי קיימות עובדות וראיות מספיקות על מנת להביא את ההליך להכרעת בית המשפט.

13. לסיכום, טען התובע, כי על בית המשפט לקבוע שהנתבעים אחראים לפגיעה בפרטיותו בפרסום כתבה שנחזית להיות ראיון אתו, להפרת הוראה חקוקה וגרימת עוולה לתובע, לגרימת סבל, עוגמת נפש, אי נוחות, תסכול, מירמור, פגיעה באמונו, פגיעה באמון ציבור הקוראים בכללותו ויש לחייבם לפרסם כתבת התנצלות בהתאם לגודל הכתבה במקור. את סכום התביעה העמיד התובע על סך של מיליון ₪.

טענות הנתבעים 1 ו-2 הרלוונטיות בתמצית

14. בכתב ההגנה מטעם הנתבעים 1 ו-2 טענו אלה כי מדובר בתביעה אבסורדית שיש בה משום עזות מצח וגסות רוח. מדובר בתובע המכונה "האנס הסדרתי", שנגזרו עליו 35 שנות מאסר. התביעה הוגשה בדצמבר 2013 בשיהוי עצום של כ-7 שנים וזאת 3 ימים בלבד לפני התיישנותה, מה שמלמד על שימוש לרעה בהליך השיפוטי.

15. לטענתם, אין מקום לקבל את הטענה שהכתבה פגעה בשמו הטוב של התובע לאחר שזה הורשע בביצוע מעשה אינוס מזוויעיים, מעשים מגונים, מעשי סדום ותקיפה בגינם נגזרו עליו שנות מאסר ארוכות. יתרה מכך התובע המשיך לבצע עבירות מין גם בכלאו כלפי סוהרות, ניצל הליך בבית המשפט לצורך בריחה ממאסרו, גרם לבהלה בציבור ואילץ את כוחות הביטחון לנהל אחריו מצוד נרחב משך 15 יום. במהלך בריחתו, התובע ביצע שורה של עבירות פליליות, ביניהן התפרצות למקום מגורים, גניבת רכב והתנגדות למאסר חוקי, שבגינן נגזרו עליו 4 שנות מאסר נוספות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

16. אם לא די בכך, במסגרת ההליך הפלילי שנוהל נגדו לאחר בריחתו, סיפר התובע כי הוא רצח את הילדה תאיר ראדה ז"ל שנרצחה יומיים לפני שנלכד באזור הצפון. לטענת הנתבעים, בין אם יש אמת בהודעתו ובין אם לאו, ברור שהתובע קשר עצמו לביצוע הרצח המצמרר שהסעיר את המדינה ואינו יכול לטעון לשם טוב.
17. הנתבעים 1 ו-2 ציטטו אף מתוך פסק דינו החלוט של בית המשפט העליון בע"פ 1239/01 בני סלע נ' מדינת ישראל, בו פורטו האישומים והמעשים של התובע. לאור כל האמור, הם טענו כי טענת התובע כי שמו הטוב נפגע מהווה חוצפה ועזות מצח.
18. עוד טענו הנתבעים 1 ו-2 כי התובע אינו רק מוכר כאנס סדרתי אלא גם כתובע סדרתי והוא ממשיך לנהל ממקום מאסרו מאות רבות של הליכים משפטיים, רובם הליכי סרק המכבידים על המערכת המשפטית והקופה הציבורית.
19. זאת ועוד, הנתבעים 1 ו-2 טענו כי בפרסום האמור אין כלל לשון הרע אלא ההיפך. הריאיון הציג בפני הקוראים את גרסתו של התובע ונתן ביטוי לטענותיו כלפי גורמי שרות בתי הסוהר. יתרה מכך, התובע בכתב התביעה אף לא פירט מה בפרסום מהווה לשון הרע.
20. בכתב ההגנה תיארו הנתבעים 1 ו-2 את האופן בו בוצע הריאיון. העיתון העביר לפרקליטיו של התובע רשימת שאלות עליהן התבקש להשיב. פרקליטיו נפגשו עמו בכלאו, מסרו לו את רשימת השאלות וציינו בפניו כי הנתבעים 1 ו-2 מעוניינים לפרסם ריאיון עמו. התובע מסר תשובות לשאלות ונתן את הסכמתו לביצוע הריאיון. טרם הפרסום העבירו הנתבעים 1 ו-2 לפרקליטיו של התובע עותק מהריאיון על מנת שעורכי הדין יאשרו כי הדברים המצוטטים משקפים נאמנה את דברי התובע. הכתבה פורסמה רק לאחר שפרקליטיו אישרו את הדברים וקיבלו את הסכמתו לפרסומם.
21. הטענה כאילו הריאיון הוצג כריאיון ישיר מול התובע, אין בה ממש שכן בכתבה נכתב במפורש כי הריאיון התבצע באמצעות העברת שאלות וקבלת תשובות בכתב.
22. הנתבעים 1 ו-2 הוסיפו וטענו כי עילת התביעה לפי חוק הגנת הפרטיות התיישנה שכן סעיף 26 לחוק זה קובע תקופת התיישנות בת שנתיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 כל הטענות של התובע בדבר קיומן של רשלנות והסתמכות על עוולה כזו נטענו בסתמיות
2 ללא פירוט כנדרש. אם העוולה הספציפית של לשון הרע אינה מוכחת, ממילא אין מקום
3 שבית המשפט יידרש לעוולת המסגרת היא עוולת הרשלנות הנלוות אליה. גם הטענות בדבר
4 תרמית ושקר מפגיע, נטענו באופן סתמי.

5

6 24. לדבריהם, נזק ופגיעה ככל שנגרמו לתובע הם תוצאה ממעשי האונס המחרידים שביצע אשר
7 בגינם נגזרו עליו 35 שנות מאסר ובשל מעלליו בתקופת מאסרו לרבות בריחתו מהכלא.

8

9 25. לבסוף טענו הנתבעים 1 ו-2 כי התביעה הוגשה בסכום מופרז, מנופח וחסר בסיס אשר ננקב
10 בסתמיות ללא כל פירוט ולפיכך דין התביעה להידחות תוך חיוב התובע בהוצאות לדוגמא.

11

12 **טענות הנתבעת 3 הרלוונטיות בתמצית**

13

14 26. בכתב הגנתה העלתה גם הנתבעת 3 טענות דומות לאלה של הנתבעים 1 ו-2. הנתבעת 3 טענה
15 כי אין מקום לתביעה אשר הוגשה על ידי עבריין שהורשע במעשי אינוס רבים. לטענתה,
16 התובע מנצל את תקופת המאסר הארוכה שהוטלה עליו לנקיטת הליכים משפטיים רבים
17 ומיותרים ללא עלויות מצידו. לדבריה רק עד שנת 2006 הגיש התובע למעלה מ-131 עתירות
18 לבתי משפט שונים.

19

20 27. הנתבעת 3 טענה כי שמו השלילי של התובע נוצר בגין מעשיו הנתעבים והשפלים. שם זה
21 הולך לפניו וידוע לכל. על מנת להבין את שליליות מעשיו, הפנתה אף היא לפסק הדין בע"פ
22 1239/01 בני סלע נ' מדינת ישראל ממנו הביאה ציטוטים נבחרים. לדבריה, שמו הרע של
23 התובע כל כך קיצוני, מובהק ויוצא דופן לרעה, באופן המצדיק דחייתה על הסף של כל
24 תביעה מצידו לפי חוק איסור לשון הרע.

25

26 28. הנתבעת 3 הוסיפה וטענה, כי נוכח הזמן הרב שחלף מאז התרחשות האירועים והגשת
27 התביעה 3 ימים לפני התיישנותה, נפגעה יכולתה להתגונן, שכן לא נשמרו בידה הראיות
28 הנדרשות להגנתה.

29

30 29. הנתבעת 3 טענה אף היא להתיישנות עילת התביעה על פי חוק הגנת הפרטיות.

31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

- 1 30. בכתב הגנתה, הסבירה הנתבעת 3, כי הרקע לעריכת ביקורה בבית הכלא יחד עם עורך דין
2 יגור הייתה פנייה של בת משפחתו של התובע אשר ביקשה לבחון את טענותיו, בדבר
3 השפלתו והכאתו לכאורה על ידי שוטרי משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר. זאת על מנת
4 לבחון הגשת תביעה נזיקית נגד הגורמים המעורבים. בפגישה שהתקיימה עם התובע, הוא
5 ביקש מהם לסייע לו להוציא את סיפורו האישי החוצה לעיתונות כמו גם את חרטתו על
6 המעשים שביצע ובגינום הורשע.
7
- 8 31. התובע פנה בעצמו לעיתונים, בין היתר גם במכתבים לעיתון מעריב. הכתבה שפורסמה
9 במעריב בתאריך 15.12.2006, שבוע ימים בלבד לפני הכתבה נושא תביעה זו (צורפה לכתב
10 ההגנה) כללה את אותם פרטים. באותו עיתון צוטט שהתובע מציג את הגרסה לבריחה וזאת
11 במכתב שכתב לאותו עיתון. לאור זאת, הטענה של התובע כאילו הכתבה דן פורסמה שלא
12 מרצונו היא שקרית מיסודה וממילא אינה פוגעת בפרטיותו ואינה מהווה לשון הרע כלפיו.
13
- 14 32. הכלל הוא שהתובע אינו יכול להסתפק בטענה שנתבע הוציא עליו דיבה והוא חייב לציין את
15 פירוט המילים בכתב או בעל פה בהם השתמש הנתבע המהווים לשון הרע. מכל מקום הבעת
16 החרטה של התובע שתוארה בכתבה אינה מהווה לשון הרע ואין בה כדי לבזות או להשפיל
17 את התובע.
18
- 19 33. הנתבעת 3 אף ציינה שהתובע פנה לשירות בתי הסוהר ולוועדת האתיקה של לשכת עורכי
20 הדין בתלונות נגדה ושתי אלה נדחו.
21
- 22 34. לטענתה, התובע נושא באחריות של 100% לנזקיו והביא על עצמו את הפרסום ואת הנזק
23 המוכחש לו הוא טוען. לאור כל זאת טענה כי יש לדחות את התביעה נגדה על הסף.
24
- 25 **כללי**
- 26
- 27 35. יש לציין כי התביעה הוגשה בתחילה על סך של 1,000,000 ₪. בקשתו של התובע למתן פטור
28 מאגרה נדחתה. לפיכך הוא העמיד את תביעתו על סך של 100,000 ₪ ושילם את האגרה
29 הנדרשת.
30
- 31 36. בעקבות כתבי ההגנה שהגישו הנתבעים בהם נטען בין היתר כי עילת התביעה על פי חוק
32 הגנת הפרטיות התיישנה, ביקש התובע כי עילת התביעה תוחלף לעילת תביעה מכוח חוק
33 עשיית עושר ולא במשפט. זאת מבלי לשנות את טענותיו העובדתיות. לדבריו, כאסיר לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 הייתה לו נגישות למקורות מידע ושמו של החוק הספציפי לא היה ידוע לו. הנתבעים התנגדו
2 לכך. בהחלטתי שניתנה בדיון במעמד הצדדים דחיתי את הבקשה מהטעם שהעילה שביקש
3 להוסיף התיישנה במועד בקשתו ולאחר שהתובע בטיעונו לפניי אישר כי הגשת הבקשה
4 לתיקון הייתה לאחר שגילה שעילת התביעה על פי חוק הגנת הפרטיות התיישנה.

5
6 37. יש לציין כי התובע הרבה להגיש לבית המשפט בקשות לגילויי מסמכים, דרישה להודות
7 בעובדות ובקשות נוספות. ניכר היה מהתנהלותו ומהדברים, כפי שפורטו בכתבי טענותיו
8 כמו גם בדיון שהתקיים לפניי, כי הוא בקיא בהוראות החוק. התובע ידע לצטט מהוראות
9 החוק ואף ידע לציין שמות של פסקי דין, כך שברור היה כי כל המידע המשפטי הרלוונטי
10 היה בהישג ידו.

דיון והכרעה

11
12
13
14 38. על אף שהצדדים לא הגישו ראיות ולא נתקיים דיון הוכחות החלטתי לסלק את התביעה על
15 הסף ולהורות על דחייתה לאחר שנחה דעתי כי זו לא ראויה להתברר בבית המשפט.
16 לתוצאה זו הגעתי כפי שיפורט להלן לאור הנסיבות החריגות שהתקיימו במקרה דנן.

17
18 39. חשוב להבהיר כי אין בקביעתי זו משום כוונה חלילה לפגוע בזכותם של אסירים לפנות
19 לבית המשפט לצורך בירור זכויותיהם והם רשאים לעשות כן ככל אזרח אחר. עם זאת
20 בנסיבות המקרה דנן, שוכנעתי כבר בשלב מוקדם זה כי התובע מנצל לרעה ובאופן ציני את
21 ההליכים המשפטיים וכי על בית המשפט להימנע מלתת הכשר לפעולה פסולה זו.

22
23 40. ער אני לכך, שעל פי פסיקת בתי המשפט והדין החל סילוק תביעה על הסף ללא שמיעת
24 ראיות הוא אמצעי שיש להפעילו בזהירות רבה ובמקרים בהם ברור כי אין כל מקום
25 שהתובע יקבל על יסוד טענותיו את הסעד שביקש. עם זאת אני סבור כי במקרה דנן
26 התקיימו אותם תנאים המצדיקים את סילוקה של התביעה על הסף.

סילוק תביעה על הסף בהתאם לתקנות סדר הדיון האזרחי

27
28
29
30 41. תקנות 100 ו-101 לתקנות סדר הדיון האזרחי מאפשרות לבית המשפט במקרים המתאימים
31 להורות על מחיקת תביעה או דחייתה בנסיבות המצדיקות זאת. להלן ההוראות
32 הרלוונטיות:
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

תקנה 100:

"בית המשפט או הרשם רשאי, בכל עת, לצוות על מחיקת כתב תביעה נגד הנתבעים, כולם או מקצתם, על יסוד אחד הנימוקים האלה:

(1) אין הכתב מראה עילת תביעה;

(2) נראה לבית המשפט או לרשם מתוך הכתב שהתובענה היא טרדנית או קנטרנית;

(3) שוויו של נושא התובענה נישום בחסר והתובע לא תיקן את הכתב תוך הזמן שנקבע לכך;

(4) שולמה אגרה בלתי מספקת והתובע לא שילם את האגרה הנדרשת תוך הזמן שנקבע לכך".

תקנה 101:

(א) בית המשפט או רשם שהוא שופט רשאי, בכל עת, לדחות תובענה נגד הנתבעים, כולם או מקצתם, מאחד הנימוקים האלה:

(1) מעשה בית דין;

(2) חוסר סמכות;

(3) כל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע.

42. לענייננו רלוונטיות תקנות 100(2) ו-101(3). כפי שיפורט להלן, שוכנעתי כי תביעתו של התובע לקבל פיצוי מאת הנתבעים בגין פגיעה בשמו הטוב ופגיעה בפרטיותו היא טרדנית וקנטרנית כאמור בתקנה 100(2) וכי קיים נימוק אשר מצדיק את דחיית התביעה מלכתחילה כאמור בתקנה 101(3).

סילוק התביעה בהתאם לסמכותו הטבועה של בית המשפט

43. זאת ועוד, בית המשפט רשאי מכוח סמכותו הטבועה לסלק תובענות על הסף אשר הוגשו תוך שימוש לרעה בהליכים המשפטיים וכאשר השכל הישר וההיגיון הבריא מחייבים זאת.

44. סעיף 75 לחוק בתי המשפט שכותרתו "סמכות כללית ליתן סעד" קובע כדלקמן: **"כל בית משפט הדן בעניין אזרחי מוסמך לתת פסק דין הצהרתי, צו עשה, צו לא תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו"**.

45. יש לציין כי התובע עצמו טען בכתב התביעה כי לבית המשפט טבועה הזכות ואולי אף חובה על פי חוק בתי המשפט לפעול בהתאם לדיני היושר למען עשיית דין הוגן וצודק, כך בלשונו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 אני מסכים עם דבריו אלה שפועלים כחרב פיפיות נגדו, שכן הפעלת זכותו הטבועה של בית
2 המשפט במקרה זה מחייבת מתן סעד של דחיית התביעה.

3
4 46. לעניין זה, יפים הדברים שהובאו בספרו של ד"ר יואל זוסמן, **סדרי הדין האזרחי** (מהדורה
5 שביעית, עמ' 400) כדלקמן: **"כבר אמרנו כי לא רק על יסוד תקנה 100 ושאר התקנות, כי
6 אם גם על יסוד הכוחות שהוענקו לבית המשפט מטבע ברייתו מוסמך הוא למחוק כתב
7 תביעה ואפילו לדחות תביעה, והוא יעשה כן כאשר הוברר לו, שבעל דין עשה שימוש לרעה
8 בהליך משפטי"**. זהו בדיוק המצב המתקיים בענייננו.

שמו הרע של התובע

9
10
11
12 47. כאמור לעיל, הנתבעים פירטו בכתב הגנתם את הדברים החמורים אשר נקשרו עם שמו של
13 התובע. בין יתר הדברים הם הזכירו את הרשתות בביצוע מעשי אינוס, מעשים מגונים
14 ומעשי סדום ותקיפה בגינם נגזרו עליו 35 שנות מאסר בפועל.

15
16 48. בית המשפט חי בתוך עמו. אכן התובע מוכר בציבור הרחב בשם הלא מחמיא בלשון המעטה
17 "האנס בני סלע" ויש כאלה אשר מוסיפים "האנס הסדרתי". מדובר באדם הידוע בציבור
18 בשל השם הרע שדבק בו עקב מעשיו החמורים עליהם הרחיבו בתי המשפט בפסיקותיהם.

19
20 49. בצדק הפנו הנתבעים אל פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 1239/01 בני סלע נ' מדינת
21 ישראל הדן בערעורו של התובע על עונש המאסר הממושך שהוטל עליו. במסגרת פסק דין זה
22 ביטא בית המשפט העליון את תחושת הזעזוע, החלחלה והפלצות שמעוררים המעשים בהם
23 הורשע התובע. בית המשפט העליון תיאר חלק ממעשים נוראים אלה והדגיש עד כמה חריג
24 המערער לחומרה לעומת עברייני מין אחרים הפוקדים את שערו. להלן דבריו של כב'
25 השופט לוי להם הסכימו כב' הנשיא דאז ברק וכב' השופט חשין:

26
27 **"פרטיהם של האישומים חושפים תמונה מחרידה של עברייני מין אשר פעל באזור תל -**
28 **אביב וסביבתה, ובמשך כשנתיים הפיל חיתתו על נשים. המערער תקף פעם אחר פעם**
29 **נשים בביתן, והוא עשה זאת גם בשעות הלילה המאוחרות וגם לאור היום. הוא נהג לפרוץ**
30 **לדירות של קורבנותיו, תוך שהוא מפתיע אותן, ובהמשך ביצע בגופן שורה של מעשי**
31 **אלימות והשפלה, אשר כללו את כבילת ידיה של הקורבן כדי למנוע את התנגדותה,**
32 **וסתימת פיה כדי שלא תצעק. אלו שהעזו להמרות את פיו ספגו מידי מכות נמרצות. לאחר**
33 **מכן נהג המערער להפשיט את קורבנו, ואז ביצע בה עבירות מין קשות, אשר גרמו לעיתים**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 קרובות נזקים, גם באיברים אינטימיים כמו קרעים בפי הטבעת. יתירה מכך, לא פעם
2 ביצע המערער את מעשיו תוך איום בסכין, ובמספר מקרים אף צילם את קורבנותיו או טען
3 בפניהן שהוא צילמן, תוך שהוא מלווה את דבריו באזהרה כי אם הן יפנו לרשויות החוק,
4 הוא יפיץ תמונותיהן בעירום בקרב חבריהן וגם באינטרנט. מתוך שורת האישומים
5 הארוכה, אשר עיון בהם מלווה את הקורא בתחושת זעזוע, חלחלה ופלצות, בחרתי להדגיש
6 את אלה שנדמה כי הם מבטאים יותר מכל, עד כמה חריג הוא המערער לחומרה גם
7 בקרבם של עברייני המין הפוקדים את בתי המשפט:

8
9 א. בחודש יולי 1998 בשעה 04:00 לערך, חדר המערער לביתה של אשה צעירה חבל בה
10 וביצע בגופה מעשה סדום, תוך שהוא משתמש בכוח ובאלימות כדי להתגבר על התנגדותה.
11 לאחר שביצע את זממו הסתלק המערער לדרכו, אולם לאחר כארבעה חודשים בנובמבר
12 1998, ובעוד מוראו של האירוע מחודש יולי טרי בזיכרונה של קורבנו, חזר המערער ופרץ
13 לאותה דירה. גם הפעם כפה המערער את עצמו על אותה אשה אומללה, והוא שב וביצע בה
14 מעשה סדום תוך שהוא מצמיד סכין לצווארה.

15
16 ב. בחודש יוני 1998, בשעת בוקר מוקדמת, פרץ המערער לדירתה של אישה שאותה עת
17 נמה את שנתה ולצידה שתי בנותיה הקטינות. גם הפעם היה המערער מזוין בסכין, ותוך
18 איומים ושימוש בכוח הוא ביצע בקורבנו מעשה מגונה וניסיון אינוס. מתלוננת זו נקראה
19 להעיד בבית המשפט מטעם המשיבה עובר לשלב הטיעונים לעונש, והיא תיארה את
20 אוירת הפחד, הטרור והאימה שהיו מנת חלקן שלה ושל בנותיה הקטינות באותו לילה,
21 שאת רישומיו הן הוסיפו לשאת עמן תקופה ארוכה.

22
23 ג. באישומים 8 ו-9 מתוארים מעשים אותם ביצע המערער בחודש יולי 1999 בגופן של שתי
24 קטינות, האחת בת 15 שנים והאחרת בת 16. המערער הפתיע את כל אחת משתי הקטינות
25 בשעת בוקר בביתן, ואת אחת מהן הוא אף טרח לצלם בעירום במצלמת וידאו שנשא עימו,
26 כאמור, כדי להרתיעה מלהתלונן נגדו. אולם נדמה כי אין כמו האירוע המתואר באישום 6,
27 כדי להבהיר עד כמה מסוכן הוא המערער לבריות. הפעם הוא תקף קטינה שהייתה בת 12
28 שנים בלבד, שכל חטאה הסתכם בכך שהיא יצאה לחצר ביתה עם כלבה. גם עליה לא חס
29 המערער והוא תקף אותה לאור היום, חבל בה, וביצע בה מעשה סדום ומעשה מגונה
30 בנסיבות של אינוס."

31
32 לבסוף, קבע בית המשפט העליון באלו המילים:

33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

- 1 "המאסר שהושת על המערער הנו חריג בחומרתו ואורכו, ומותר להניח שאם המערער ישא
2 בו עד סופו, ספק אם תהיה עדיין משמעות לשיקולים של שיקום או הרתעת היחיד. אולם
3 זו תוצאה ישירה של חומרת המעשים בהם הוא חטא. המערער בחר את קורבנותיו
4 בקפידה, ומתוך ידיעה שימצא אותן בגפן וללא יכולת למנוע ממנו לבצע את זממו. בהמשך
5 כפה המערער עליהן מסכת ארוכה של התעללות, בה היו שלובים ייסורי הגוף וייסורי
6 הנפש. וכך נמצא המערער נוהג בקורבנותיו משל היו גוף חסר נשמה, שיעודו אחד –
7 לספק את יצריו וסטייתו. כל המתלוננות ביקשו על נפשן, אך המערער אטם את לבו ולא
8 שעה לתחינותיהן, וכתוצאה מכך איבדה ילדה רכה בשנים את עולמה, חלום נעוריהן של
9 אחרות נופץ לרסיסים, וגופן של הקורבנות חולל וכבודן כאדם נרמס ברגל גסה, ברשעות
10 ובאטימות הלב. במעשיו הוציא המערער את עצמו מכלל אלה הראויים לבוא בשעריה של
11 חברה מתוקנת, וזכותה של החברה להתגונן מפניו ומהסכנה הנשקפת ממנו בדרך האחת
12 שנתרה פתוחה בפניה – כליאתו לתקופה ממושכת" (ההדגשות של הח"מ).
13
- 14 50. הדברים מדברים בעד עצמם. בית המשפט העליון אשר נדרש בערעור זה, שהוגש על ידי
15 התובע, לדון בנסיבותיו האישיות של התובע ולהכריע האם לאורך יש להפחית מעונשו, קבע
16 באופן חד משמעי וברור כי לא רק שאין הצדקה להפחתה בעונש אלא שאופי מעשיו של
17 התובע והדרך בה בוצעו מבדילים אותו לחומרה מעברייני מין אחרים. מעבר למעשים
18 הנוראים לכשעצמם, בחר בית המשפט להדגיש את האופן בו נעשו ואת יחסו המזעזע של
19 התובע לקורבנותיו ולא בכדי. התובע הוצג כעבריין מין חריג, סוטה ותוקפני במיוחד ויוחסו
20 לו תכונות של רשעות ואטימות לב עד כי בית המשפט מצא לנכון לקבוע כי במעשיו הוציא
21 עצמו המערער מכלל אלה הראויים לבוא בשעריה של חברה מתוקנת. מדובר בדברים קשים
22 מאין כמותם.
23
- 24 51. אף ברע"פ 9689/05 בני סלע נ' מדינת ישראל, תק-על 2009(2), 2182 שב בית המשפט העליון
25 והתייחס למעשיו המזוויעים של התובע. במסגרת בקשת רשות ערעור זו דן בית המשפט
26 העליון בשאלה האם מכתב שכתב התובע לאחת מקורבנותיו מכלאו מהווה הטרדת עד.
27 להלן הדברים:
28
- 29 "יש במכתב כדי להחיות אצל קורבנו של המערער את רגעי האימה ותחושת אובדן
30 השליטה, אל מול כוחו ותחכומו של המערער, וכותב המכתב היה מודע לכך (ניתן להניח
31 שהדבר אף נעשה בכוונת - מכוון כאחת ממטרות המכתב. לגבי מטרות אפשריות נוספות
32 בכתובת המכתב – ראו בפיסקה 15 להלן)".
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 ובהמשך: "המערער היה ער היטב לנזק העצום שגרם בביצוע עבירות המין שבהן הורשע,
2 ולצלקות שהותיר בנפש קורבנותיו, ביניהן המתלוננת".

3
4 וגם: "ברור היה למערער כי מכתבו יעלה במתלוננת את זכרו הנורא של האירוע" (ראו:
5 סעיף 13 לפסק דינו של כב' השופט מלצר).

6
7 גם כאן מיוחסים לתובע כוונות מרושעות המלוות את פעולתו אשר נועדו לפגוע קשות
8 בקורבנותיו.

9
10 52. לבסוף, קולעים דבריו של כב' השופט ימיני בפסק דינו בת"א (רמלה) 4628/06 סלע בני נ'
11 בוקי נאה – כתב עיתון ידיעות אחרונות ואח', תק-של 2007(4), 1352 בדונו בתביעת לשון
12 הרע שהגיש התובע נגד הכתב בוקי נאה:

13
14 "האמור בכתבה שהתובע הינו אנס סדרתי אינה מהווה לשון הרע, אלא הינה טענה נכונה,
15 אשר מבוססת על פסקי דין והחלטות של בתי המשפט לערכאותיהם השונות, כפי שהוכח
16 מהחלטות ופסקי דין שצורפו לתיק בית המשפט". מה יותר ברור מזה !?

17
18 53. פסקי הדין שהובאו לעיל מאיינים מיסודה את טענת התובע לפגיעה בשמו הטוב. מעשיו
19 הנוראים והתייחסות בתי המשפט למעשים אלה לא הותירו ולו שמץ של שם טוב לתובע
20 אשר נושא כאות קין את הכינוי "האנס" או "האנס הסדרתי" בפי כלל הציבור.

הכתבה אינה פוגעת בתובע

21
22
23
24 54. אם לא די באמור לעיל, עיון בכתבה נושא התביעה מגלה ללא כל ספק כי היא עושה עם
25 התובע חסד ומציגה אותו כמי שמכה על חטא ומבקש להשתקם. מבחינה זו היא מציגה פן
26 אנושי של התובע. הכתבה אינה פוגעת בשמו הטוב אלא עושה בדיוק ההיפך ויוצרת סוג של
27 חמלה כלפיו. על מנת לעמוד על האמור ראוי לצטט מתוך הכתבה.

28
29 55. מהכתבה עולה כי התובע נשאל האם הוא פגש נשים כשהוא נמלט מתל אביב לצפון הארץ.
30 על כך הוא השיב בחיוב והסביר כי הוא נמנע במודע מלפגוע בהן. כשנשאל מה מנע ממנו
31 לתקוף אותן נכתב בכתבה כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 "אין לי צורך בזה היום. אני מבין שעשיתי טעות איומה. למדתי מה הביא אותי למצב
2 הזה: הזעם, הכעס והתפיסה המעוותת שהייתה לי כלפי מין ולגבי סיפוק הפנטזיות
3 והיצרים שלי. צריך שיהיה בך כעס גדול, צריך דרייב בשביל לתקוף. מאז שנאסרתי,
4 קראתי הרבה ספרים בנושא והיום אני יכול להתגבר על היצר שלי. במהלך הבריחה היו לי
5 הזדמנויות לתקוף נשים. אם הייתי רוצה הייתי יכול לבצע מעשה אונס אבל כבר בבית
6 הסוהר הגעתי לרמה של חשבון נפש עם עצמי, ואני מצטער על מה שעשיתי".

7
8 56. בכתבה תואר ניסיון של התובע לשלוח יד בנפשו. להלן הדברים:

9
10 "במב"ן ניסה סלע לשלוח יד בנפשו. "שכבתי באשפוז כפוי במשך חודשיים", הוא טוען.
11 "ביקשתי שייטנו לי לצאת משם, אבל לא רצו ואני נשברתי מכל ההתעללויות וההשפלות
12 שעברתי. אחים וחובשים שעבדו שם הרביצו לי מכות. קילחו אותי בכוח עם זרנוק של
13 מים, הלבישו אותי בבגדים שקטנים עליי, בכוונה, רק כדי להשפיל אותי. היו מאכילים
14 אותי בכוח ונגד רצוני, דרכו עליי כאשר אני כבול בידיים וברגליים. ניסו לדחוף לי תרופות
15 בכוח, אבל אני התנגדתי בכל כוחותיי האחרונים. זרקו הערות מעליבות. היו קוראים לי:
16 'חלאה', 'מפלצת', 'צריך לסרס אותך', 'להרוג אותך', 'הייתי חותך לך את הביצים בידיים
17 שלי', כאלה דברים. לא יכולתי לסבול את זה יותר, אז תליתי את עצמי".

18
19 57. זאת ועוד, בכתבה צוין שהתובע נשאל אם הוא מתחרט על משהו והוא השיב כדלקמן:

20
21 "אני מתבייש, מתחרט וחש רגשות אשמה על כל העבירות שעשיתי בחיים שלי. רצתי כמו
22 משוגע מעבירה לעבירה. לטיפול שרציתי לעבור נדרש הרבה כסף, ואז בדיוק נשלחתי
23 למאסר הראשון ולכן לא יכולתי לעבור אותו. בהתחלה ביצעתי רק עבירה של הטרדה
24 מינית, זה היה לפני 12 שנה, והייתה לי אז אפילו בת זוג. רציתי כבר אז להציל את החיים
25 שלי, רציתי שייטנו לי שיקום. זעקתי לעזרה. פניתי לשירות המבחן וביקשתי שיעזרו לי.
26 לא עזרו. שפטו אותי למאסר שנתיים. ואז למעשה שם, בכלא, הידרדרתי מבחינה נפשית
27 ופיזית. הפכתי להיות אלים מילולית, הפכתי להיות מופרע נפשית, מלכלך את הפה,
28 משפיל".

29 "הפקת לקחים?"

30 "הלקח שלי הוא שצריך לשמור על החיים. הלקח שלי הוא שהמשטרה והחוק לעיתים לא
31 פחות מסוכנים מהעבריינים עצמם. המשטרה בעצמה נתנה בעצם לגיטימציה לאזרחים
32 שיחפשו אותי עם אלות בייסבול. היא נתנה לגיטימציה לפגוע באסירים, לצוד אותי כמו
33 חיה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092-12 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 58. בהמשך הוא נשאל האם יסכים לקבל טיפול בסירוס כימי והשיב:

2

3 "לא רק שאני מסכים לטיפול, אלא אני מבקש ודורש טיפולים כל הזמן. יש הנחיה לכל
4 העובדות הסוציאליות בשב"ס לא לדבר איתי על העבירות המיניות שביצעתי. אני מבקש
5 וחוזר ומבקש שיאפשרו לי לעבור טיפול והם לא מסכימים לתת לי. אמרו לי שאני לא
6 מתאים לטיפול כזה, בגלל שאני סובל מהפרעות נפשיות קשות. אז אני לא מבין, איך
7 רוצים בדיוק שאני אשתקם?".

8

9 59. הארכתני במכוון בציטוטים מתוך הכתבה על מנת להראות כי מגמה זו משתקפת לכל אורכה
10 וכי אין המדובר בקטע אחד בלבד. יש לציין שהתובע לא הפנה בכתב התביעה לאותם
11 קטעים בכתבה שכביכול פוגעים בשמו הטוב. בדיון הוא הסביר כי כוונתו הייתה לכל
12 הכתבה. מכל מקום עיון בכתבה מלמד כאמור ששמו הטוב כלל לא נפגע אלא ההיפך הגמור
13 מכך. אני סבור שעל התובע היה להודות לכתבת על כך שהציגה אותו באופן זה ולא להגיש
14 נגדה תביעה על לשון הרע. האמור רק מחזק שבעתיים את הקביעה כי מדובר בתביעה
15 טרדנית וקנטרנית המהווה ניצול לרעה של הליכי המשפט ובזבוז משאבי ציבור שלא לצורך
16 ולפיכך יש לסלקה כבר בשלב זה.

17

18 התיישנות עילת התביעה בהתאם לחוק הגנת הפרטיות

19

20 60. זאת ועוד, כאמור לעיל טענו הנתבעים להתיישנות עילת התביעה בהתאם לחוק הגנת
21 הפרטיות. סעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות אכן קובע תקופת התיישנות בת שנתיים לתביעה
22 אזרחית המוגשת על פי חוק זה. הכתבה נושא כתב התביעה פורסמה ביום 22.12.2006. כתב
23 התביעה הוגש לאחר כ- 7 שנים ולפיכך ברור כי עילת התביעה התיישנה.

24

25

שיהוי

26

27 61. לנימוקים שהובאו לעיל יש להוסיף את השיהוי הרב בהגשת התביעה. מדובר בפרסום אשר
28 כאמור התקיים ביום 22.12.2006. התביעה הוגשה ביום 19.12.2013, 3 ימים בלבד לפני
29 התיישנותה. אף ששערי בית המשפט פתוחים בפני בעלי דין להגיש את תביעותיהם ועל אף
30 שמזכירות בית המשפט אינה מסננת את התביעות המוגשות באמצעותה, אין זה אומר כי
31 השימוש במשאבי הרשות השופטת הנו הפקר. זכותו של בעל דין להביא את עניינו לבירור
32 משפטי אינה מוחלטת ויש לשקול מנגד גם את זכויותיהם של הנתבעים שלא להיגרר להליך
33 עקר ויקר ולהיטרד שלא לצורך. תפקידו של בית המשפט להפעיל שיקול דעת ולזהות את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

1 אותם מקרים בהם קיים ניצול ציני ושימוש לרעה במשאב הציבורי ולמונעם. זה בדיוק
2 המצב שלפניי. חיוב הנתבעים כיום בהגשת ראיות לאחר שחלפו להם מעל 7 שנים ממועד
3 פרסום הכתבה כרוכה בהכרח בקשיים משמעותיים. לפיכך הותרת התביעה על כנה תגרום
4 בהכרח לנתבעים הוצאות מרובות, עוגמת נפש וטרדה רבה שלא לצורך. במיוחד הדברים
5 אמורים לאור מסקנתי שהובאה לעיל כי הכתבה אינה פוגעת בשמו של הטוב של התובע, כי
6 עילת התביעה על פי חוק הגנת הפרטיות התיישנה וכי קיימת הצדקה לדחות את התביעה
7 על הסף מחמת טרדנותה, קנטרנותה והניצול לרעה של ההליך המשפטי.

טענות נוספות שהעלה התובע

11 62. התובע העלה בכתב תביעתו שלל טענות תוך אזכור חוקים שונים ואלה הובאו לעיל
12 בהרחבה. כך למשל, טען התובע לרשלנות של הנתבעים וכי מעשיהם מהווים תרמית ושקר.
13 הוא אף הלין על הפגיעה באמונו ובאמון ציבור הקוראים עקב הפרסום הכוזב, כטענתו,
14 המחייב פרסום כתבת התנצלות. הוא אף האשים את הנתבעים בעבירות אתיות שונות, כל
15 אחד על פי מקצועו ופנה בתלונה לגופים הרלוונטיים.

17 63. אין די בלזרוק לחלל האוויר אוסף של שמות חוקים ודינים על מנת לנסות ולזכות בסעד
18 כלשהו על פי אחד מהם ולבוא על ידי כך חשבון עם מי מהנתבעים. כתב התביעה אינו
19 בבחינת חכה הנזרקת אל הים הפתוח מתוך תקווה שמא דבר מה יילכד בה. אין מקום
20 להתנהלות כזו. על כתב התביעה להיכבד ולפרט ברחל בתך הקטנה את התשתית העובדתית
21 המקיימת את יסודותיה של כל עילה נטענת. יש לציין כי אף אם היה נמצא דבר מה
22 בטענותיו של התובע כלפי מי מהנתבעים, אני סבור כי בנסיבות העניין אין הצדקה לפסוק
23 לטובתו פיצוי כלשהו.

25 64. על בית המשפט לבחון את התמונה הכוללת. בנסיבות ענייננו טענותיו המרכזיות של התובע
26 היו לפגיעה בשמו הטוב ובפרטיותו. אלה נדחו כאמור לעיל. לעניין זה יפים הדברים שהובאו
27 בספרו של ד"ר יואל זוסמן, **סדרי הדין האזרחי** (מהדורה שביעית, עמ' 417) והפסיקה
28 המובאת שם כדלקמן:

30 "בלשון בית המשפט העליון, בבארו את מטרת התקנה 101: רצונו (של המחוקק) היה
31 שבית המשפט לא יבזבז זמנו לריק ולא יעסוק בטענות שאין בהן ממש, כאשר הוא נוכח
32 לדעת שהתובע לא יכול להצליח בתביעתו נוכח כשלוננו בשאלה המשפטית המכרעת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-39092 סלע נ' ידיעות אחרונות ואח'

סוף דבר

1

2

3 65. סוף דבר, לאור כל האמור לעיל, החלטתי לדחות את התביעה. התובע ישלם לנתבעים 1 ו-2

4 המיוצגים על ידי בא כוח משותף הוצאות בסך של 10,000 ₪ ולנתבעת 3 הוצאות בסך של

5 10,000 ₪. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

6

7

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

8

9

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ה, 19 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

10

11

אילן דפדי, שופט
סגן נשיא

12

13

14

15